

Dosarul nr. 2r-362/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) N. Mazur
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, V. Cotorobai, I. Dutca

DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Ala Castraveț,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Elisei Ungureanu împotriva Alei Castraveț și Elenei Castraveț cu privire la partajarea bunului imobil proprietate comună și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii din 6 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 4 noiembrie 2019, Elisei Ungureanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alei Castraveț și Elenei Castraveț cu privire la partajarea bunului imobil proprietate comună și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Ungureanu Elisei, a fost admisă parțial.

Împotriva hotărârii, la 25 septembrie 2020, Ala Castraveț a depus cerere de apel.

Prin încheierea din 6 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit cererea de apel depusă de Ala Castraveț, ca fiind depus peste termen, iar apelanta nu a solicitat repunerea în termen.

La 21 aprilie 2021, Ala Castraveț a declarat recurs împotriva încheierii din 6 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termen a recursului și să fie casată încheierea și restituită cauza la rejudecare în instanța de apel pentru a fie examinată cererea de apel.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu încheierea contestată, invocând că este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată.

În acest context a indicat că la adoptarea încheierii contestate, instanța de apel și-a întemeiat concluziile doar pe cererea de apel nemotivată, în care nu a solicitat repunerea în termen. Însă, instanța nu a pătruns în esența încălcărilor admise de prima instanță și nu a oferit termen suplimentar pentru întocmirea cererii de apel motivată în care să solicite repunerea în termen.

Astfel, consideră că instanța de apel a emis încheierea contestată prematur, pe motivul formal al lipsei solicitării de repunere în termen.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Referitor la termenul de declarare a recursului Colegiul reține următoarele.

Copia încheierii contestate a fost expediată participanților la proces, prin intermediul poștei, la 6 ianuarie 2021 (f.d. 85), însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurentă lipsește.

În cererea de recurs, Ala Castraveț a menționat că a recepționat încheierea la 15 aprilie 2021.

Din aceste motive, Colegiul constată că recursul declarat la 21 aprilie 2021 este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, din următoarele motive.

Conform art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În corespundere cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură or să încheie un ansamblu de acte.

Art. 111 alin. (1-3) din Codul de procedură civilă prevede că, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.

Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.

Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

În conformitate cu art. 113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege or stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Conform art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara

termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

La caz, din actele dosarului rezultă următoarele.

Dispozitivul hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 28 iulie 2020.

Deci, în speță, termenul de declarare a apelului a început să curgă de la 29 iulie 2020, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii primei instanțe și a expirat la 27 august 2020.

Cererea de apel nemotivată împotriva hotărârii din 28 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost depusă de Ala Castraveț doar la 25 septembrie 2020, fapt ce denotă depunerea apelului cu încălcarea termenului de declarare.

Or, apelanta prin lege este obligată să respecte termenul de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, pentru a declara apel, condiție ce nu se atestă la cazul din speță.

Colegiul remarcă că totuși, în caz de omiterea a termenului de îndeplinire a unui act de procedură, legiuitorul a prevăzut instituția repunerii în termen, conform art. 116 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, care stipulează că, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

La caz însă este de observat că apelanta în cererea de apel din 25 septembrie 2020 nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, iar instanța de apel a considerat necesar să aplice sancțiunea procedurală sub forma restituirii cererii de apel, în corespundere cu art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

În astfel de circumstanțe, având în vedere constatarea celor două condiții de la art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, și anume, depunerea apelului în afara termenului legal și omisiunea apelantului de a solicita repunerea în termen, Colegiul conchide că instanța de apel întemeiat a restituit cererea de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului de declarare.

În această privință, Colegiul menționează că cererea de repunere în termen a instrumentului de atac, în orice caz trebuie să fie exprimată din inițiativa participanților la proces, instanța nefiind îndreptățită, în lipsa unor dispoziții legale exprese, să efectueze din oficiu repunerea în termen, chiar dacă din ansamblul materialului probator administrat la dosar ar rezulta că participanții la proces au avut motive întemeiate de a nu îndeplini în termen actul de procedură.

Deci, în speță este indubitabil că apelanta Ala Castraveț nu au solicitat repunerea în termen a apelului printr-o cerere formulată în condițiile art. 116 din Codul de procedură civilă, cu indicarea motivelor și probelor, în confirmarea imposibilității depunerii apelului în termenul legal.

Iar, din aceste motive, Colegiul consideră neîntemeiate argumentele invocate în recurs, deoarece cererea de apel a fost depusă în afară termenului legal, iar apelanta nu a solicitat repunerea în termen.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a concluzionat de a respinge recursul declarat de Ala Castraveț și de a menține încheierea din 6 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Ala Castraveț.

Se menține încheierea din 6 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Elisei Ungureanu împotriva Alei Castraveț și Elenei Castraveț cu privire la partajarea bunului imobil proprietate comună și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari